

« پاینده ایران »

با درود،

شورای عالی رهبری حزب پان ایرانیست،

می دانیم که حزب پان ایرانیست علیرقم آنکه به عنوان اپوزیسیون جمهوری اسلامی فعالیت می کند و رسماً حکومت دینی را در رویارویی با منافع و مصالح ملی می داند، اما بنا به دلایلی تا کنون از موضعگیری روشن نسبت به سامانه حکومتی جایگزین جمهوری اسلامی اجتناب کرده است.

با وجود عدم موضعگیری روشن حزب پان ایرانیست، اندامان حزبی که بجای خود، اما هم دیگر گروههای سیاسی و هم جمهوری اسلامی از دیدگاه نهایی حزب در اینباره - که همانا شاهنشاهی خواهد بود - آگاهند.

شرایط ملت‌پس سیاسی - اجتماعی امروز ایران، بگونه ایست که شاید لزوم اعلام موضع روشن حزب در اینباره ضروری باشد.

با توجه به حرکت‌های اعتراضی شدید جامعه پس از انتخابات سال 88، دیگر ذهنیت بهبود تدریجی شرایط در چهارچوب جمهوری اسلامی از میان رفته است و حتی عوامل حاکمیت نیز از چنین ذهنیتی به کلی دور شده اند.

در این شرایط طبیعتاً تمایل عمومی در دو قالب سامانه پادشاهی و سیستم جمهوری دسته بندی می شود.

گروگانگیری مطالبات عمومی مردم در اعتراضات پس از سال 88، از سوی عناصری چون سید محمد خاتمی که سرنوشت خواسته های مردم را - علیرقم هزینه های سنگین مالی، جانی و روانی جامعه - به یک عذر خواهی ساده منتهی کرد، مایه اعتبار بیش از پیش شاهزاده رضا پهلوی گردیده و نقش آفرینی به دور از تمامیت خواهی و انحصارگرایی ایشان با استقبال قابل توجه همگانی روبرو گشته است.

در پی این مسایل، درگذشت ناگهانی شاهپور علیرضا نیز روح عاطفی جامعه را به شدت متأثر کرده و حتی گروههای سیاسی مخالف سامانه پادشاهی را به انعطاف واداشته است، تا جایکه شهبانو اعلام نمودند اگر ثمره زندگی فرزندم همین یک نتیجه بوده، زندگی پر باری داشته است.

به هر روی شرایز امروز جامعه ایران در درون کشور به گونه ایست که هواداران سامانه پادشاهی - به ویژه نسل جوانی که پس از واقعه 57 پای به گیتی نهاده اند - وزن اجتماعی مشخصی یافته اند و با بهره گیری از فناوری های ارتباطی مانند اینترنت، حضور ملموسی پیدا کرده اند.

همچنین شخص شاهزاده نیز با وجود آنکه باور دارند رأی آزاد مردم نظام حکومتی آینده را مشخص خواهد کرد، بارها به روشنی تمایل خویش را به سامانه پادشاهی اعلام نموده اند.

گهگاه از شاهزاده در برخی زمینه ها انتظار موضعگیری های محکم تری می رود، اما در شرایطی که در میان گروهها و جریانها و دسته های سیاسی گوناگون، تنها حزبی که رسماً موضع شاهنشاهی خود را اعلام کرده حزب حشروطه ایران می باشد و شاهزاده در همه فضاها ی سیاسی با مجموعه ای روبرو می باشد که اغلب جمهوری خواه اند، بدون همراهی گروههای چون حزب ما راهی جز انعطاف نخواهند داشت.

این در حالیست که گروههای سیاسی جمهوری خواه هر چند که هرگز برآیند تمایلات عمومی جامعه نیستند، اما با مانورهای سیاسی و تریبونها و رسانه هایی که در داخل و خارج در اختیار دارند به شدت در پی جریان سازی و ذهنیت سازی علیه سامانه پادشاهی هستند. گروههایی که همگی در براندازی حکومت شاهنشاه آریامهر و برپایی جمهوری اسلامی سهیم بودند و در حزب پان ایرانیست بهتر از هر جای دیگری می دانیم که همگی وابسته و سرسپرده بیگانه هستند.

شوربختانه این گروهها با توجه به امکاناتی که در داخل و خارج در اختیارشان گذارده می شود، توانایی بالایی در جوسازی و جریان سازی دارند تا با ایجاد یک فضای ملتهب، مقاصد خود را به جامعه تلقین کنند که نمونه هایی از آنها هم در تهییج عمومی به حمایت از موسوی در انتخابات سال 88 و هم در ماجرای درگذشت عزت اله سبحانی دیدیم.

در چنین فضایی اگر برآستی بازیابی و بازسازی اقتدار ایران در در گرو برقراری دوباره سامانه پادشاهی می دانیم، می بایست امروز پشتیبانی خود را از چنین موضعی اعلام کنیم؛ اگر نه در هیاهوی آن لحظه سرنوشت ساز، اعلام چنین موضعی تنها به عنوان سندی در تاریخچه حزب بایگانی خواهد شد و تأثیری در روند تحولات کشور نخواهد داشت.

درست همانگونه که در روزهای پرغوغای خرداد 88، بیانیه حزب پیرامون عدم شرکت در انتخابات در میان هیجان عمومی گم شد و جامعه مسیری را پیمود که از آغاز اشتباه بود.

اگر در پی آن هستیم که کشور را از اشتباهات تاریخی مصون بداریم، زمان اقدام هم اکنون است؛ اگر نه درست به مانند واقعه 57، بی آنکه بتوانیم کشور را از مصیبت جمهوری اسلامی برهانیم تنها دلخوش خواهیم بود که نقشی در این جنایت نداشته ایم که بی گمان به معنی انجام وظیفه راستین در برابر تاریخ گذشته و نسلهای آینده ایران نخواهد بود.

به هر روی حتی اگر جریانهای استعماری و سیاست های بیگانه هم برای سرزمین ما طرح ریزی هایی می کنند، اعلام موضع ما و وزن سیاسی ما نیز در تغییر این طرح ها مؤثر خواهد بود.

از سویی در برهه کنونی، با توجه به در پیش بودن انتخابات مجلس، با رویکرد حاکمیت فرقه ای در کاستن از محدودیت های سیاسی روبرو هستیم. حاکمیت فرقه ای برای کشاندن دوباره مردم به پای صندوقهای رأی، بازی همیشگی را در پیش گرفته و فضا را برای بیان برخی نقد و انتقادات بازتر کرده است. وضعیتی که پیش از انتخابات سال 88 هم وجود داشت ولی به دلیل مشکلات ناشی از اخلال عناصر خود محور مورد بهره برداری حزب قرار نگرفت.

از دیگر سو، اگر نگرانی از فشار احتمالی حاکمیت فرقه ای مانع از اعلام این موضع حزب می باشد، فشارهای احتمالی قطعاً از زمان صدور بیانیه مشترک با حزب دموکرات کردستان کمتر خواهد بود. چرا که این حزب بر علیه جمهوری اسلامی حتی دست به اسلحه برده و طبق نظر حاکمیت فرقه ای محارب محسوب می شود. اما اعلام موضع حزب درباره سامانه پادشاهی چنین پیامدی نخواهد داشت و اتفاقاً بر خلاف بیانیه مشترک با کردستان، مسأله ایست که ارزش تحمل فشار را هم دارد.

جای خوشحالی است که امروز در شورایعالی رهبری حزب پان ایرانیست، مفاهیم قابل توجهی وجود دارد که به انجام مسئولیتهای بر زمین مانده حزب کمک می کند. شورایعالی رهبری هم از اخلال عناصر خودمحور بدور است و هم با پیوستن قانونی سرور طلایی، برای اعلام چنین مواضعی، طبق اساسنامه مجموعه کاملی می باشد.

با دیگر یادآور می شود که حاکمیت فرقه ای برای برگزاری انتخابات، تنوری را گرم می کند که با توجه به درایت رهبران حزب می تواند در جهت اعلام موضع حزب در حمایت از سامانه پادشاهی (و

نه با اصطلاحاتی چون آیین شاهنشاهی) استفاده شود. چرا که مشخص نیست زمینه مساعد برای رسیدن به چنین نتایجی تا چه هنگام در درون حزب و شورایعالی رهبر وجود دارد.

همچنین تأخیر در بیان چنین موضعی سبب خواهد شد که در هیجانهای لحظات سرنوشت ساز، برخی از اندامان حزبی هم تحت تأثیر واقع شوند و همان شود که هنگام انتخابات سال 88 رخ داد و شماری از اندامان حزب در موج غوغا غرقه شدند.

تندرستی و سرافرای همیشگی شورایعالی رهبری حزب پان ایرانیست را خواستاریم.

پاینده ایران

22 مرداد 1390